

Mã đề: 01
(Đề gồm 02 trang)

I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm):

Đọc văn bản sau và trả lời các câu hỏi bên dưới:

CON YÊU CON GHÉT

Lược phần đầu: Bớt và Nở đều là con gái của bà Ngải nhưng lại nhận sự phân biệt đối xử yêu – ghét trái ngược từ mẹ đến mức Bớt từng phải ầm ức khóc âm ỉ: “Bu đừng có con yêu con ghét! Được, đã thế xem sau này bu già, một mình cái Nở có nuôi bu không, hay lúc ấy lại phải gọi đến tôi?”. Sau này, hai cô con gái đi lấy chồng, bà vẫn đối xử kiểu phân biệt, có gì cũng bừa trù cho Nở, tiền nong gửi cả Nở nhưng rồi lại bị chính Nở dáo dỏ lấy hết tiền gom góp dành dụm của bà. Bà giận, khóa cửa, xuống cuối làng ở với mẹ con Bớt.

[...] Thấy mẹ đem quần áo, nồi niêu đến ở chung, Bớt rất mừng. Nhưng chị cố gắng mẹ cho hết lễ:

- Bu nghĩ kỹ đi. Chẳng có sau này lại phiền bu ra, như chị Nở thì con không muốn...

Nghe con nhắc thế thì bà cụ lại ngượng. Bà cụ gượng cười:

- Mà khác, nó khác. Với có gì mà phải nghĩ hờ con? Đây này, bu cứ tính thế này: bao giờ đánh xong thằng Mỹ; bố con Hiên với cậu Tấn nó về, lúc bấy giờ ở đâu rồi hãy hay. Còn bây giờ thì bu cứ ở đây với mẹ con mà, chứ bu ở trên ấy một mình vong vóng cũng buồn, mà mẹ con mà dưới này thì lại bán quá. Mà thì đã lắm thứ công tác. Lại còn lo làm lấy điểm lấy thóc nuôi con...

Từ ngày có bà đến ở chung, Bớt như người được cắt đi một nửa gánh nặng trên vai. Giờ Bớt chỉ còn lo công tác với ra đồng làm, giá có phải đi họp hay đi học đêm, bảy ngày liền như lớp học chống sâu bệnh cho lúa vừa rồi, là Bớt có thể yên trí đùm gạo đi được, không phải như cái đợt ngày xưa vừa họp đấy, mà bụng thì nôn lên với mấy đứa con còn vắt vạ ra ở nhà, gửi liều cho hàng xóm. Mấy đứa trẻ được bà trông, chỉ vài tháng đã lớn, béo ra trông thấy. [...]

[...] Bớt kéo con vào lòng, vạch tóc con ra, và chỉ vào cái sẹo to bằng cái trôn bát ở gần đỉnh đầu, vô tình kể với bà:

- Còn bố nó ở nhà, bố nó thương con này nhất, bố nó cứ bảo: Tội! Con gái xấu xí.

Bà cụ thở dài, và buột ra cái điều mà bà vẫn lấy làm ân hận:

- Ủ, đáng ra thì thế, con nào chả là con. Có mẹ cổ nhân cổ sơ, ngày xưa mẹ mới dọa ra thế chứ!

Bớt vội buông bé Hiên, ôm lấy vai mẹ:

- Ô hay! Con có nói gì đâu, sao bu cứ nghĩ ngợi thế nhỉ?

(Vũ Thị Thường, Tuyển tập truyện ngắn Việt Nam 1945 – 2005,
NXB Công an Nhân dân, 2005, tr. 20 – 23)

Câu 1 (0,5 điểm): Xác định ngôi kể được sử dụng trong văn bản trên.

Câu 2 (1,0 điểm): Xác định lời dẫn trực tiếp trong đoạn sau và nêu dấu hiệu nhận biết:

Bót kéo con vào lòng, vạch tóc con ra, và chỉ vào cái sẹo to bằng cái trôn bát ở gần đỉnh đầu, vô tình kể với bà:

- Còn bố nó ở nhà, bố nó thương con này nhất, bố nó cứ bảo: Tội! Con gái xấu xí.

Câu 3 (1,5 điểm): Hãy chỉ ra và nêu tác dụng của biện pháp tu từ trong đoạn văn sau:

Từ ngày có bà đến ở chung, Bót như người được cất đi một nửa gánh nặng trên vai.

Câu 4 (1,0 điểm): Qua văn bản, hãy nêu một thông điệp có ý nghĩa nhất đối với em và lí giải tại sao?

II. VIẾT (6,0 điểm):

Câu 1 (2,0 điểm): Viết đoạn văn nghị luận (khoảng 200 chữ) phân tích đặc điểm nhân vật chị Bót trong văn bản “Con yêu con ghét” ở phần đọc hiểu.

Câu 2 (4,0 điểm): Em hãy viết bài văn (khoảng 400 chữ) trình bày suy nghĩ của mình về vấn đề cha mẹ thường so sánh con nhà mình với “con nhà người ta”.

-- Hết --